

[Vivike.]

tænker en flytning og foreløbig kun af afskibningen. Nu ved jeg så ikke, om det er hele afskibningen, det gælder, men jeg ved godt, at det konkrete er, at man flytter trafikafdelingen; vi har jo allerede nogen afskibning fra Ålborg.

Men med hensyn til den økonomiske aktivitet er det vel alligevel sådan, at skønt vi har nogen arbejdsløshed, er der ikke stor forskel på den økonomiske aktivitet nu, og dengang tanken om en flytning af Handelen opstod, nemlig i 1962, hvor vi havde arbejdsløshedsøer i Jylland. Hvad angår økonomisk aktivitet, ved vi jo, at Københavns havn trænges meget hårdt af Hamborg, og den trænges meget hårdt af Gøteborg; det gælder ikke mindst Københavns Frihavn, hvor der kan blive en del plads til det, der ikke er plads til for nærværende på den kgl. grønlandske handels plads.

Ministeren ville ikke diskutere udgifterne med mig. Det kan vi også gøre en anden dag. De tal, jeg har nævnt, holder stik, men det er der ikke tid til at tage op her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Aksel Larsen til statsministeren:

„I tv-udsendelsen „Horisont“ den 30. december 1970 udtalte statsministeren, at hvis et lovforslag om suverænitetsafgivelse ikke vedtages af folketingsmajoriteten, skal det til folkeafstemning. Hvorledes bringer statsministeren denne oplysning til landets befolkning i overensstemmelse med ordlyden af og meningen med grundlovens § 20?“

Skriftlig begrundelse.

Der er enighed om, at dansk tilslutning til EEC er ensbetydende med afgivelse af dansk suverænitet til mellemfolkelige eller overnationale myndigheder. Dette kan ifølge grundloven kun ske under iagttagelse af bestemmelserne i grundlovens § 20, der lyder således:

„§ 20.

Stk. 1. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre

stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingsmedlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelsen af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og opretholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.“

Aksel Larsen: Jeg regner med, at jeg får et tilfredsstillende svar på mit spørgsmål. Jeg regner med, at statsministeren vil erkende, at den udtalelse, han fremsatte i tv-udsendelsen Horisont den 30. december 1970, ikke er i overensstemmelse med grundloven. I grundlovens § 20 siges det udtrykkelig, at hvis der ikke opnås fem sjettedeles majoritet i folketingsmajoriteten til afgivelse af suverænitet, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, hvis regeringen derefter opretholder forslaget, sendes det til folkeafstemning.

Det kan ikke betyde, at forslaget automatisk skal sendes til folkeafstemning, eller at statsministeren kommer for en rigsret, hvis han ikke automatisk sender det til folkeafstemning. Meningen må være, at forslag om suverænitetsafgivelse er så alvorligt, at hvis en regering ikke kan opnå fem sjettedeles majoritet, må den alvorligt overveje, om sagen ikke må bortfalde.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Det er rigtigt, at jeg i den omtalte tv-udsendelse nævnte, at afgivelse af suverænitet skal godkendes af folketingsmajoriteten med et kvalificeret flertal på fem sjettedele, og at et forslag, som indebærer en sådan suverænitetsafgivelse, skulle gøres til genstand for en folkeafstemning, såfremt det nævnte flertal ikke opnåedes i folketingsmajoriteten.

Hele udsendelsen gik på den forudsætning, at Danmark blev medlem af fællesmarkedet, og fastholdt sin ansøgning til fællesmarkedet. Dette betyder selvsagt, at det i min udtalelse var underforstået, at der var tale om en situation, hvor regeringen ønskede at gennemføre det pågældende forslag, og at dette havde opnået almindeligt flertal i folketingsmajoriteten. Det er i en sådan